

Christian Trab er født og opvokset ved havet, nærmere betegnet i Klitmøller, og havet har spillet en afgørende rolle i alt hvad han har beskæftiget sig med. Det første skridt som havets mand tog Christian Trab, da han efter endt skolegang som 14-årig gut, skulle vælge sig en levevej.

- I Klitmøller var der dengang stort set kun to muligheder at vælge imellem. Enten at tage hyre og stikke til søs, eller at slå sig ned som fisker. Vores forældre havde jo ikke så mange midler at gøre godt med, så et liv i land, der mange gange krævede videre uddannelse, blev det jo ikke til, siger Christian Trab.

Men han har nu heller aldrig fortrudt valget han traf i 1930, da han stak til søs som messedreng på en skønnært. Det blev til mange spændende ture til Middelhavet og Nordsøen på store dampere, hvor han også gradvist steg i graderne og endte som matros. Christian Trab stoppede sit liv som sømand, da han blev indkaldt til marinen i 1940, hvor han det første krigsår aftjente sin værnepligt.

- Det var selvfølgelig en barsk tid at være marine-soldat. Jeg var på minestrygeren »Sølven« M-3, som inspicerede de indre farvande for miner, siger Christian Trab.

Og det var ikke en helt ufarlig affære, når englænderne havde droppet miner ned, dér hvor færgerne sejlede, og »Sølven« skulle ud og stryge minerne, før færgerne kunne sejle igen.

Da Christian Trab i 1941 havde aftjent sin værnepligt, tog han hjem til Klitmøller, hvor han efter et årstid begyndte at fiske med sin far og to onkler, der i fællesskab havde en båd. Det blev starten på et langt liv som fisker.

Christian Trab fra Klitmøller bliver 75 år i dag, og han har hele sit liv været en havets tro tjener

På samme tid blev Christian Trab tilknyttet Klitmøller Redningsstation, først som reserve, senere som fast redningsmand. Det arbejde fortsatte han med indtil 1974, hvor redningssationen i Klitmøller blev nedlagt.

- Det var ikke altid lige sjovt at gå strandvagt under og lige efter krigen, hvor minerne tit drev med bølgerne ind på stranden, lige foran næsen på os vagter, der gik dernede. Så var det med at komme op i klitterne i en fart, for krabarterne kunne jo godt eksplo-dere, siger Christian Trab.

Men det var ikke kun på stranden, at de forhadte miner spøjte i de år. Under krigen lå den vigtigste fiskeplads på Jyske Rev, 7-10 timer fra Klitmøller, et farvand som var farligt at be-sejle under krigen på grund af miner. Det fik det lille fiskersamfund i Klitmøller bevis på i august 1944, hvor to fiskerbåde gik på minerne og sank. Otte fiskerne omkom ved den tragiske ulykke, blot et par måneder efter en lignede ulykke havde fundet sted med en anden fiskerbåd, hvor fire fiskere omkom. Resultatet blev, at fiskeriet næsten lå stille i tiden derefter, indtil krigen sluttede, og alle miner blev strøget.

- Det var hårde tider, for vi havde faktisk ikke penge til mad i de måneder vi lå stille. Men ved lidt byttehandler med eksempelvis vores bær i haven som betaling for købmandsvarer gik det, siger Christian Trab.

Da krigen sluttede i 1945 gik tingene stærkt for Christian Trab. Han købte en fjerdepart i en fiskebåd, købte hus på Ørhagevej og måske allervigtigst, giftede sig med Edith Krogh fra

Klitmøller. Nu var Christian Trab blevet forsørger og havde fået fod på egen båd.

Han har altid elsket det frie liv som fisker, også selvom oplevelserne på havet ikke altid har været lige behagelige, som for eksempel en stormfuld nat den 11. august i 1951.

- Vi var på vej hjem fra Norges sydkyst, hvor vi havde fanget hajer, og oven i købet havde haft en rigtig god fangst. Da blev vi overrasket af et voldsomt stormvejr. Det var umuligt at sejle i land, da det var mørkt, så vi lå stille seks timers sejlads fra land, og ventede på, at det skulle blive lyst. Men jeg tror at ventetiden var værst for dem herhjemme. Vi havde jo ikke radio og sender på bådene dengang, og kunne ikke sende besked hjem, siger Christian Trab.

Og det var værst for dem derhjemme, specielt for Edith Trab, som stod hele natten og ventede på at se livstegn fra sin mand.

- Redningsbåden havde været ude, for der var en del andre både på havet den nat. Den enetse båd de ikke havde fået ind eller set livstegn fra var Christians båd. Jeg hørte redningsfolkene sige, at de var gået tabt, for ingen båd kunne klare det vejr. Så jeg var indstillet på, at jeg nu var blevet enke med tre små børn, siger Edith Trab.

Men da lyset brød frem ved femtiden om morgenen, valgte mandskabet ombord på Christians båd at tage kampen op mod den voldsomme brænding og sejle mod land.

- Og vi kom helt ind på land uden at få vand på dækket. Vi havde jo også en god ballast i vores gode fangst af store hajer, siger

Christian Trab, som dog indrømmer, at den oplevelse nok har været en af de værste, som han har haft på havet.

Og selvfølgelig var glæden ubeskrivelig for Edith, der var taget hjem på Ørhavevej til børnene, da Ediths far kom og hentede hende, med beskeden, at man kunne se båden på vej ind gennem brændingen.

Christian Trab hører til blandt de Klitmøller-fiskere, der flyttede med fiske-

flåden fra Klitmøller til Hanstholm.

- Naturen spillede os det puds i januar 1969, hvor det hele sandede til, og vi ikke kunne komme ud med bådene fra Klitmøller. Efter noget tovtrækkeri mellem os »gamle« fiskere og de unge blev det til, at vi flyttede til Hanstholm Havn, som på det tidspunkt ikke var helt færdig endnu, siger Christian Trab.

Og det var en stor omvæltning for Klitmøller-fiskerne, at de ikke længere kunne tage cyklen ned til stranden og tage ud med bådene derfra.

- Nu blev vi jo afhængige af biler, og kørekort havde ingen af os i starten. Men efter et stykke tid faldt vi da til, og det var nemmere at fiske fra en splinterny havn som Hanstholm Havn, siger Christian Trab.

I 1984 spillede naturen endnu engang Christian Trab et puds. Han blev syg,

og måtte i 1985 efter længere tids sygdom sælge sin anden båd, T 94 »Danmark«. Men på trods af sygdommen, der satte en stopper for hans aktive virke som fisker, har han dog ikke sluppet det nære forhold til havet og fiskeriet helt.

I dag hjælper han til med at lave garn til en Klitmøller-fisker, og hver morgen skal han lige over radioen høre nyt fra bådene ude på havet.

- Jeg starter altid dagen med at tale med dem derude, før jeg spadserer mig en tur ned til stranden, siger Christian Trab, der som sagt i dag fejrer sin 75 års fødselsdag.

- Jeg har haft et langt og godt liv, hvor jeg i mere ned 60 år har levet på og af havet. Og mere kan man ikke ønske sig, siger Christian Trab.